

Překlad audiovizuálního obsahu lze zprostředkovat vícero způsoby. U všech musí mít překladatel k dispozici video a kvalitní dialogovou listinu, scénář či titulky v původním jazyce.

Titulky

Představují převod mluveného projevu do písemné podoby. Každá replika má omezený čas a prostor, titulky proto nekopírují dialog slovo od slova, nýbrž ho zkracují a zestručňují. Po technické stránce je zásadní správná čtecí rychlost, správné rozdělení textu do titulků a řádků a správné načasování. Po překladateli by titulky měl zkontrolovat redaktor.

Dabing

Představují převod mluveného projevu do mluveného projevu v jiném jazyce. České znění je obvykle obsáhlejší a volnější než překlad titulkový a dialogy by měly alespoň částečně odpovídat pohybům úst v obraze. Český dabingový překladatel nevytváří finální verzi, text následně upravují úpravce dialogu a režisér.

Voiceover

Označuje se též jako mluvený komentář a v Česku se využívá převážně u dokumentárních pořadů. V některých státech jde o primární způsob převodu zahraničních pořadů.

Překlad videoher

Jde o komplexní lokalizační proces. Překladatel úzce spolupracuje s vývojáři, dialogy i nediologové texty překládá nechronologicky a účastní se průběžného testování lokalizace.

Popisné titulky (skryté titulky, titulky pro neslyšící, SDH)

Obsahují informace o zvucích podstatných pro děj. Označují například změnu mluvčího, relevantní hudbu, citové zabarvení dialogu a další prvky, které nelze poznat z obrazu. Vytvářejí se k zahraničním pořadům i k pořadům v původním českém znění.

Audiopopis

Představuje převod obrazu na mluvený projev. Je to speciální zvuková stopa, která zprostředkovává děj v obraze nevidomým a slabozrakým divákům.

Nadtitulky

Typ titulků používaný u divadelních a operních představení v cizím jazyce a při přímých přenosech těchto představení. Obvykle se odbavují (tzv. klikají) manuálně.